

KUURROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUURROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Pengerkatu 30 A 40

N:o 4 - Huhtikuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

37. vuosikerta 1932

SUOMEN KUURROMYKKÄINLIITON VUOSIKOKOUS

pidettiin Helsingissä maaliskuun 19 p:nä 1932. Kokous alettiin jumalanpalveluksella kuurojen kirkossa, jossa saarnasi pastori Juhon Karhu Oulusta. — Kirkosta siirryttiin kokouspaikkaan, Helsingin Kuurojen yhdistyksen huoneustoon, Liisankatu 27.

Suomen kuurom. liiton puheenjohtaja, kouluneuvos V. Forsius ja keskushallituksen jäsen hra E. Karilas tarkastivat saapuneitten edustajien valtakirjat. Todettiin, että tällä kertaa Liiton 21 haaraosastoa olivat lähettäneet edustajansa. Edustajiksi ilmoittautuivat seuraavat henkilöt: hra E. Savisaari Turusta, jolla oli haaraosaston jäsenluvun perusteella käytettävänä 7 ääntä, rva Hulda Kanerva Porista, 3 ääntä, rva Aili Sihvola Kotkasta 3 ääntä, hra R. Östman Viipurista 2 ääntä, hra Kosti Remmi Lahdesta 1 ääni, neiti Maiju Nieminen Salosta 1 ääni, rva Anni Kuutti »Heffatasta» Tyrvällä 4 ääntä, rva Sanna Kangas Jyväskylästä 5 ääntä, hra Kaarlo Koskela Tampereelta 2 ääntä, hra Arvo Leimu Riihimäeltä 2 ääntä, hra Matti Ylivarvi Seinäjoelta 4 ääntä, neiti Aino Maunu Alavudelta 1 ääni, rva Alli Sjöstrand Hangosta 1 ääni, rva Ida Ylén Hämeenlinnasta 2 ääntä, neiti Milja Kolari Kuopiosta 3 ääntä, neiti Alice Vesterlund Porvoosta 2 ääntä, hra Karl Erik Martola Vaasasta 2 ääntä, rva Ester Stade Pietarsaaresta 3 ääntä, rva Mandi Tiili Lappeenrannasta 3 ääntä, hra A. Lidsle Kokkolasta 3 ääntä sekä Helsingistä maisteri Sigyn Heikel, hra Hj. Sandblom ja A. Jokelainen kullakin 3 ääntä ja neiti Emilia From 2 ääntä. Edustajain koko äänimäärä oli 68.

Vuosikokoukseen osallistui sen lisäksi suuri joukko Liiton kuuroja ja kuulevia jäseniä Helsingistä ja maaseudulta.

Kello 1 avasi Liiton puheenjohtaja V. Forsius kokouksen lyhyellä puheella, jossa hän m.m. huomautti kireästä pula-ajasta, jota nykyisin saamme kokea, ja joka varmaan ankarasti tunnetaan maamme kuurojenkin piireissä, kuten Kuurojen Liiton toiminnasakin. Kuitenkin varoitti kunnia-arvoisa, paljon kokenut puheenjohtajamme toivotto- muuteen joutumasta. Huono aika ei voi aina kestää. Kylmän talven jälkeen tulee kuitenkin aina lämmin kevät. Samoin on uusi päivä vielä koittava nykyisten raskaitten aikojen mentyä. Siinä toivossa on elettävä ja työskenneltävä. Puhuja lausui sen toivomuksen, että nyt vietettävä vuosikokous olisi edistävä Liiton työtä kuurojen hyväksi, kasvattava ja lujittava yhteistuntoa ja keskinäistä luottamusta Liiton jäsenten ja toimihenkilöitten kesken niin että nyt alkavasta kokouksesta olisi tosihyötyä yhteiselle asiallemme. — Senjälkeen kutsui puheenjohtaja kokouksen tulkiksi rouva Elma Ignatiuksen ja sihteeriksi rovasti H. Nybergin.

Ryhdyttiin sääntöjen määräämiä vuosikokouksessa pohdittavia asioita käsittelemään. Koska sihteerin laatima vuosikertomus oli jo julkaistu Liiton suomen- ja ruotsinkielisissä lehdissä ei sitä enää vaadittu luettavaksi, eikä kenelläkään ollut muistutettavaa sitä vastaan. — Sitten luettiin Liiton rahastonhoitajan laatimat tilit v. 1931 sekä tilintarkastajain maist. S. Heikelin ja hra V. Salovaaran niistä antama, tilivapautta ehdottava lausunto. Pastori O. Myyryläisen

toimiessa puheenjohtajana myönsi kokous rahastonhoitajalle ja keskushallitukselle tilivapauden.

Sitten ryhdyttiin vaaleihin. Liiton keskushallituksesta eroamisvuorossa olevat jäsenet hra John Sundberg ja rov. H. Nyberg valittiin huutoäänestyksellä yksimielisesti uudelleen, samoin varajäsen hra F. Schoulz. Hra I. Nordstedt vainajan tilalle valittiin suljetuilla lipuilla rouva Elma Ignatius 44 äänellä. Rva Ignatiuksen tilalle varajäseneksi valittiin hra V. Salovaara 7 äänellä.

Lisättyyn keskushallitukseen

Lisätyn keskushallituksen jäsenet v. 1932 ovat:

V. 1930 valitut neiti Alice Vesterlund Porvoosta, hra Lauri Vainola Hausjärveltä. Varajäsen hra Antti Jokelainen Helsingistä.

V. 1931 valitut opettaja J. K. Palomaa Turusta ja hra V. Sihvola Inkeröisistä. Varajäsen johtaja E. J. Pesonen Turusta.

V. 1932 valitut neiti Siiri Talvia Tampereelta ja hra Elias Savisaari Turusta. Varajäsen hra R. Östman Viipurista.

Vaalien päätyttyä seurasi keskustelua eräistä kysymyksistä, joita keskushallituksen sekä eräitten edustajain taholta oli esitetty.

Liiton edellisessä vuosikokouksessa v. 1931 oli Pietarsaaren haaraosaston edustaja hra U. Björn tehnyt esityksen oman sairapurahaston perustamisesta kuuroja varten. Mainituksa kokouksessa valittiin tätä kysymystä pohtimaan ja sen mahdollisuutta arvioimaan kolmihenkinen toimikunta, jonka ajatuksen asiasta nyt maist. S. Heikel esitti. Toimikunta oli tullut siihen käsitykseen, että tällaisen

Valok. K. Mikkola.

S. K. Lin vuosikokouksen osanottajia Eduskuntatalon portailla.

valittiin yksimielisellä huutoäänestyksellä entiset neiti Siiri Talvia Tampereelta ja hra E. Savisaari Turusta, sekä varajäseneksi hra Ragnar Östman Viipurista.

Tilintarkastajiksi valittiin yksimielisesti maisteri Sigyn Heikel ja hra Martti Mikkolainen sekä varalle neiti L. Aschan.

Vuosikokouksen pöytäkirjan allekirjoittajiksi valittiin rouva S. Karilas ja hra M. Mikkolainen.

Liiton keskushallituksen jäsenet v. 1932 ovat siis seuraavat:

V. 1930 valitut hrat E. Karilas, R. Pitkänen ja J. Luomajoki. Varajäsen A. Jokelainen.

V. 1931 valitut rva Helmi Nyberg, neiti Helvi Korhonen ja kouluneuvos V. Forsius. Varajäsen V. Salovaara.

V. 1932 valitut hra John Sundberg, rov. H. Nyberg ja rva E. Ignatius. Varajäsen hra F. Schoulz.

hankkeen toteuttaminen nykyisenä pularaajana on sula mahdottomuus. Siinä tarvittaisiin pääomia, joita kuuroilla ei ole. Toimikunta ehdotti, että kysymyksen toteuttaminen saisi jäädä toistaiseksi parempia aikoja odottamaan.

Toisena keskustelukysymyksenä otettiin käsiteltäväksi rouva A. Sihvolan alustama ehdotus oman lainopillisen asianajajan hankkimiseksi kuuroille. Valaisevin esimerkein ja suurella lämmöllä esitti alustaja asian tärkeyden. Kuurojen elämässä, huomautti hän, sattuu usein tapauksia, jolloin he tarvitsevat lainopillista neuvojaa perintöy.m. asioissaan. Tämän neuvojan tulisi välttämättä tuntea kuuroja ja heidän kieltänsä.

Kokouksen puheenjohtaja muistutti tämän asian olleen esillä jo 2 vuotta sitten Liiton vuosikokouksessa. Silloin siitä oli perusteellisesti keskusteltu, ja oli hän ottanut tästä asiasta neuvotellaksensa asianomaisessa paikassa. Mutta huonolla tuloksella. Nykyajan aikana eivät tällaiset toiveet voi toteutua, sillä ne vaativat valtiolta varoja, joita sillä ei ole. — Keskustelun kuluessa huomattiin,

että suuremmissa kaupungeissa on olemassa n.s. köyhäin asianajaja, jonka puoleen maksettua voi kääntyä kuurotkin. Tarvitessaan lainopillista apua ja neuvoja, voivat kuurot kääntyä Liiton keskushallituksen puoleen, joka on valmis auttamaan kuuroja tällaisissa tapauksissa ja hankkimaan heille tuomarien ja asianajajain apua. Vieläkin voivat kuurot ilmoittaa asiansa joko ent. opettajilleen tahi kuurojen papeille, jotka saapuvat tulkitsemaan heitä käräjille ja missä tulkinta tarpeen on. Alustajaa eivät nämä ehdotukset tyydyttäneet vaan vaati hän heti tässä tilaisuudessa asetettavaksi lainopillinen neuvoja kuuroille. Tämä vaatimus ei saanut kannatusta, joten se raukesi ja tuli kokouksen päätökseksi, että kuurot apua tarvitessaan kääntykööt liiton keskushallituksen, kuurojen pappien tahi ent. opettajainsa puoleen kuten usein tähänkin asti ovat tehneet. Yllämainitut henkilöt tekevät toivottavasti kaikkensa avustukseen heitä pulassa.

Hra Savisaari esitti kokoukselle Turun haaraosaston toivomuksen, että Liiton järjestämiä yleisiä kuurojen kokouksia maassamme vastaisuudessa toimeenpantaisiin joka 5:s vuosi eikä, kuten tähän asti, joka 3:s vuosi. Seuraava kokous olisi alustajan mielestä vietettävä v. 1936 Turussa, jolloin sikäläinen Liiton haaraosasto pitää 50-vuotisjuhlaansa. Asian johdosta sukeusi vilkas keskustelu. Ajatukset menivät eri suuntiin, mutta keskittyivät lopulta lähinnä ensikesäistä yleistä kuurojen kokousta koskeviksi. Sihteeri esitti m.m. keskushallituksen taholta ne toivomukset, joita haaraosastot ovat ensikesäisen kokouksen pidosta lausuneet. Kuurojen piireissä yleensä päättävästi vastustetaan kokouksen pitoa ensi kesänä koska ankara pula-aika estää suurinta osaa kuuroja kokoukseen matkustamasta. Vain yksi haaraosasto, Kotkan, on kokouksenpitoa ehdottomasti toivonut. Vuosikokouskin asettui kielteiselle kannalle asian suhteen ja päätti jättää keskushallituksen harkittavaksi ja määrättäväksi milloin, kuinka pitkän ajan jälkeen ja missä seuraava Suomen yleinen kuurojen kokous on pidettävä.

Edellisessä vuosikokouksessa oli päätetty jollain sopivalla tavalla antaa haaraosastoille

neuvoja ja ohjeita kuurojen yhdistysten rahavarojen hoidossa ja tilityksessä. Keskushallituksen toimesta oli maist. S. Heikel suostunut kokouksessa antamaan pääpiirteittäisiä ohjeita rahastonhoitajille. Kokous pyysi kiitollisena, että alustaja hyväntahtoisesti julkaisisi esityksensä »Kuuromykkäin Lehdessä», jotta asianomaiset voisivat niihin täydellisesti perehtyä. Maisteri Heikel suostui pyyntöön, joten hänen esityksensä tulee vastedes julkaistavaksi lehdissämme.

Otettiin keskusteltavaksi kysymys: Eikö olisi syytä pyytää »Raha-arpajaisten» voitto-

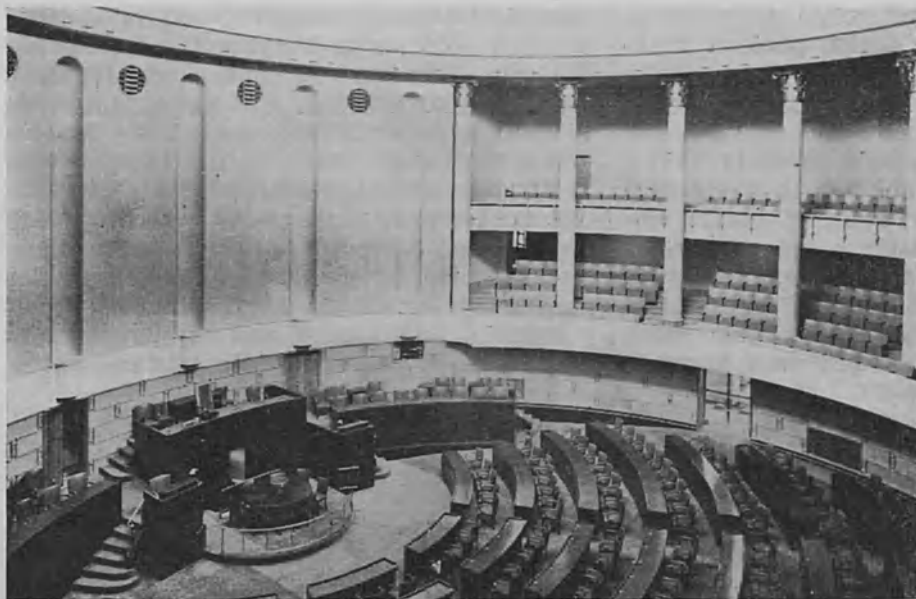
Valok. K. Mikkola.

Kuuroja vieraita Eduskunnan lehterillä.

varoista avustusta Suomen Kuuromykkäinliiton toiminnan hyväksi?

Kysymyksen alustivat rouva Sihvola ja hra J. Sundberg, joka huomautti kuinka tärkeätä on, että Liitolla olisi varoja auttaakseen haaraosastojaan m.m. omien huoneustojen hankkimiseksi. Kuurot eivät voi toimia kuulevain kanssa samoissa valistus- ja sivistysharrastuksissa. He tarvitsevat omia, erikoisia seuroja harrastuksiensa kannattajiksi sekä sopivia kokouspaikkoja, joissa voivat yhtyä neuvotteluihin, esitelmätilaisuuksiin y.m., kuten jo onneksi on asiantilaita esim. Tyrvällä, Porissa, Turussa, Helsingissä y.m. Monet kuurojen yhdistykset taistelevat kuitenkin rahallisten vaikeuksien keskellä ja tarvitseisivat kipeästi apua. Ehdotti siis, että Liiton keskushallitus kääntyisi Raha-arpajaisten johdon puoleen pyynnöllä saada avustusta Liitolle. — Tämä tulikin kokouksen päätökseksi.

Viipurin haaraosaston edustaja hra R. Östman alusti kysymyksen kuurojen pääsemisestä valtion toimiin.

Eduskunnan istuntosali

Alustaja mainitsi miten vaikeaa kuurojen monissa tapauksissa on päästä käsiksi vakinaiseen työhön, elämän tehtävään, jolla jokapäiväisen leipänsä voivat hankkia. Työntantajilla on olemassa valitettavia epäluuloja kuurojen työkyvystä. Varsinkin valitti alustaja sitä seikkaa, että valtio ei ota kuuroja toimiin, joissa he voivat menestyä aivan yhtä hyvin kuin kuulevatkin. Alustaja toivoi, että saataisiin esteet ja harhaluulot kuurojen tieltä poisraivatuiksi ja heidän työkykynsä ja kelpoisuutensa laajemmille piireille tunnetuiksi. Ehdotettiin esim. kuurojen töiden näyttelyyn toimeenpanemista. Koska tuntui eräissä lausunnoissa katkeruutta sen johdosta, että kuuroilla ei ehkä ole samoja mahdollisuuksia työnsaantiin kuin kuulevilla huomautettiin, että valitettavasti on olemassa se käsitys asiaa tuntemattomilla, etteivät kuurot voi suorittaa yhtä hyvin samaa työtä kuin kuulevat, ja että kuuron työntekijän kanssa on yleensä vaikea tulla toimeen. — Puhujat toivoivat, että tällaisia ennakkoluuloja olisi kaikin keinoin koetettava poistaa, sanomalehtikirjoituksilla y.m. Huomautettiin siitäkin, ettei mikään laki kiellä kuuroilta samoja työmahdollisuuksia kuin kuulevillakin on jos he vain niihin pystyvät. — Keskustelun johdosta ei laadittu mitään pontta, vaan sai se jäädä vastaukseksi kysymykseen.

Pietarsaaren haaraosaston puolesta esitti edustaja, opettajatar rouva Ester Stadesikäläisten kuurojen huolestumisen sen johdosta, että Pietarsaaren kuuromykkäinkoulu kuluvan kevätlukukauden päättyessä lakkaa

ja sikäläinen kuurojen yhdistys siten menettää tukikohdansa, koulun huoneuston, jota se on saanut käyttää tarkoituksiinsa, kokous- ja työskentelyhuoneustonaan. Pietarsaaren haaraosasto, vaikka tietääkin, että lähetystö keskushallituksesta jo kerran ennenkin on tämän asian puolesta käynyt kouluhallituksessa puhumassa, toivoo, että Liiton keskushallitus uudistaisi yrityksensä ja saattaisi kouluhallituksen tietoon Pietarsaaren ja ympäristön kuurojen toiveet, että yhdistykselle säilytettäisiin tilaisuus käyttää koulun rakennuksia kokous- ja työskentelyhuoneustonaan.

Asia jätettiin keskushallituksen harkittavaksi.

Vielä ehdotti rouva A. Sihvola valittavaksi lähetystön, joka kävisi tasavallan presidentin luona anomassa, että valtio perustaisi korkeakoulun kuuroille, jotka haluavat opintojaan sellaisessa koulussa jatkaa. Asia raukesi kannatuksen puutteessa.

Liiton keskushallitukselle oli edellämaintuttujen keskustelukysymysten lisäksi rouva A. Sihvola lähettänyt eräitä toivomuksia vuosikokouksen käsiteltäviksi Liiton äänenkannattajan Kuuromykkäin Lehden suhteen.

Hänen toivomuksensa mukaan pitäisi mainitun lehden ilmestyä ainakin kaksi kertaa kuussa.

Toinen toivomuksensa oli, että Liiton keskushallituksen kokouksien kulusta ja tehdyistä päätöksistä olisi tiedoitettava kuuromykkäinlehdessä.

Kolmas toivomus oli, että ilmoitettaisiin Kuuromykkäin Lehden ja Tidskrift för Dövstumman kuin myös molempien joulujulkaisujen tuottama voitto tai tappio erikseen, eikä mainittava yhteensä.

Keskushallitus oli vuosikokousta valmistavassa kokouksessaan katsonut, että rouva Sihvolan toivomukset ovat asialliset, joitten toteuttamiseen asianomaiset luonnollisestikin suostuvat, mikäli se käytännöllisesti mahdollista on. Mutta koska nämä ehdotukset eivät ole varsinaisesti näin-

ollen mitään keskustelukysymyksiä, niin ei niitä ole otettava keskustelunalaisiksi vuosikokouksessa.

Lopuksi lausui puheenjohtaja muutamia kiitos- ja jäähyväissanoja läsnäoleville. Kokouksen kiitokset puheenjohtajalle esitti past. O. Myyryläinen.

Kokouspäivän iltana toimeenpani Liiton keskushallitus yhteisen illanyieton kokoushuoneustossa, joka oli täynnä osanottajia. Hra John Sundbergin lausuttua läsnäolijat tervetulleiksi piti keskushallituksen jäsen, hra E. Karilas erittäin onnistuneen esitelmän tasavaltamme päämiehestä, presidentti P. E. Svinhufvudista, »Ukko-Pekasta», jota kohtaan koko kansamme tuntee syvää kiitollisuutta ja kunnioitusta. Virvokkeita nautittua esittivät haaraosastojen kaikki edustajat lyhyissä puheissaan edustamainsa yhdistysten terveiset sekä kertoivat joitakin piirteitä niitten toiminnasta.

Maaliskuun 20 p:nä kello 11 pidettiin vielä hartaushetki kuurojen kirkossa, jossa past. O. Myyryläinen saarnasi.

Sen jälkeen siirryttiin yhtenä joukkona katselemaan uutta Eduskuntarakennusta.

Vuosikokouksen puolesta

Huugo Nyberg.

Eduskunnan Valtiosali

TALVISEN LUONNON KESKELLÄ.

Kirkkaana talvi-iltana hiihdämme yhdessä, veljeni ja minä. Ihailimme tähtiä, noita, jotka täyttää taivaan kannen ja avaruuden, kuinka onkaan Suomemme meille rakas, ainakin minulle! Tämä tuhansien järvien ja jokien maa. Mutta nyt minä ajattelin vain tähtiä, jotka taivaalla loistaa. Puhelen veljelleni, joka on kuuleva. Hän puolestaan vastaa minulle. Näemme uutta taas, se on revontulten heijastusta. Kuinka kaunista, katso nyt, sanon. Ja veljeni katsoo. Ilta on pian jo pimennyt, mutta tähdet ne valaisi meille molemmille tietä. Niin monta kertaa muistuu mieleen ikiyevään maa. Ikiyevään maassa, siellä, jossa ei koskaan aurinko laske ja siellä ei tähdet ei kuu koskaan pimene. Täällä alhaalla niin usein sammuu tähdet meiltä kaikilta, mutta tuolla tähtien maassa on niiden ikuinen loiste. Ajattelen usein, miten Jumala on niin hyvin meitä auttanut. Surempi onni on omistaa Hänen pyhä sanansa, sillä Jumalan sana pysyy ijankaikisesti. Kaikki meidän elämämme lakastuu, niin ajattelin vielä. Katsokaamme tähtiä ja muistelkaamme Vapahtajaamme, joka muistaa meitä aina. Hänen rakkautensa on niin suuri meitä kohtaan. Kuinka usein Jeesus on meitä lähempänä, silloin kun me rukoilemme Hänen apuaan täällä mailman taisteluissa. Olemme kaikki matkalla kohti tuota ihanaa tähtitaivasta. Ja meidän palkkamme on siellä, Jeesus tahtoo, että me uskoisimme Häneen. Jeesuksen kautta me voimme saada anteeksi kaikki synnit. Jeesuksen elämä oli niin vaivaloista täällä alhaalla. Mutta Jeesus odottaa meitä kotiin taivaaseen. Jos sinäkin lukijani tämän uskoisit, niin rauhan saat sydämeesi, Jeesuksen siunatun rauhan.

F. L.

»SURDUKSEN» YHTIÖKOKOUS 29. 3. 32

oli ilmoitettu alkavaksi klo 18,30. Kokouksen avasi hra E. Karilas, jonka jälkeen yhtiökokouksessa puhetta johtamaan valittiin hra R. Pitkänen ja sihteeri M. Mikkolainen.

Kokous katsottiin sääntöjen määräämällä tavalla kokoonkutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Johtokunnan esittämä selonteko yhtiön tilasta hyväksyttiin ilman keskustelua.

Viime vuonna merkitty ja maksettu osakepääoman lisäys vahvistettiin merkittäväksi kaupparekisteriin, joten Surduksen maksettu osakepääoma on nyt Smk. 180,000:—.

Kun tuli kysymys johtokunnan valitsemisesta vuodelle 1932, pyysi johtaja Uno Ahlbäck, ettei häntä enää valittaisi, koska hän ei voisi kuitenkaan ottaa osaa johtokunnan työhön, luvaten muuten vointinsa mukaan tukea sitä.

Joht. Ahlbäckin lisäksi oli vielä 4 kuulevaa ehdokasta: Wangel (ollut johtokunnassa 1930), Karlsson, Kaista ja Wetzell (johtokunnan jäseniä vuodelta 1931), jotka olivat ilmoittaneet olevansa halukkaita olemaan siinä edelleenkin. Äänestyksen tulos oli: Karlsson 385, Ahlbäck 356, Karilas 328, Wangel 316, Kaista 230, Vainola 137, Pitkänen 135, L. Mikkola 67, Sandblom 13, Wetzell 5 ääntä.

Joht. Ahlbäckin kieltäytyttyä jo ennen vaalia, jää johtokunnan varsinaiseksi 3 kuulevaa, sekä 2 kuuroa. Hra Wangel on jo ennestään saavuttanut kuurojen luottamuksen, joten hänestä toivotaan saatavan yhtiön johtokunnan puheenjohtaja. Kaista myöskin on tuttu kirjapainoa lähellä oleville, ja hän tuntee vanhastaan sen asiat. Kuuroista taas jokainen tekee varmasti parhaansa, että kirjapainon ja kuurojen osakaitten edut tulisivat mahdollisimman hyvin valvotuksi.

O s a k a s.

VAIN KUUROMYKKÄ.

Hän oli vanha, köyhä kuuromykkä mies. Eikä hän ollut saanut juuri mitään opetusta. Hänen 70 ikävuottansa olivat kuluneet hiljaisuudessa. Hän asui omassa, vanhassa tuvassaan. Ammatiltaan oli hän maatyömies. Itse hän valmisti ruokansa, johon tarvittavat aineet hän melkein kokonaan sai hyviltä, säävilviltä naapureiltaan. Hän oli todellakin yksi kaikkein »vähäisimpiä».

Mutta hän oli aina hyvä ja iloinen. Ja hänestä oli paljon oppimista jokaiselle, joka hänet tuns.

Kun hän oli pieni lapsi hoiteli häntä rakkaudella äiti, jonka sydäntä painoi ainainen suru lapsen tulevaisuuden suhteen. »Mihin joutuu minun kuuromykkäpoikani? Mitä hänestä kerran on tuleva? Kuka hoitelee häntä sitten, kun äiti ei enää ole hänen tukenaan? Kuka suojelee häntä ihmisten pahuutta vastaan?» Pelvolla ajatteli äiti lapsensa tulevaisuutta. Usein, usein pani hän kätensä ristiin ja lähetti palavia rukouksia lapsensa puolesta korkeuksiin, taivaallisen isän puoleen. Äidin rukous voi saada ihmeitä aikaan. Äiti ei osannut selvästi lukea hänkään. Mutta hänellä oli kuvaraamattu. Usein otti hän sen esille, kutsui kuuromykkäpoikansa luoksensa ja koetti käsiensä liikkeillä parhaan ymmärryksensä mukaan kertoa hänelle pyhän kirjan kertomuksia. Lapsi ei ymmärtänyt paljoakaan siitä, mitä äiti kertoi. Mutta poikaan teki syvän vaikutuksen se hartaus, millä äiti piteli raamatuaan, se vakavuus, millä äiti viittaili hänelle kirjasta, äidin silmäin vakava katse kun hän pani omat ja lapsensa kädet ristini rukoilelessaan. Kaiken tämän huomasi poika kyllä eikä hän koskaan sitä voinut unohtaa. Se oli äidin jaloa kylvöä pienen poikansa sydämeen. Ja se kylvö kantoi hedelmän. Sunnuntaina otti äiti poikansa mukaansa kirkkomatkalle. Hän neuvoi poikaansa istumaan hiljaa jumalanpalvelusajan. Kykynsä mukaan koetti äiti antaa lapselleen aavistuksen siitä, että on olemassa hyvä, armollinen Jumala ja Vapahtaja ylhäällä taivaassa.

Siitä on nyt jo kauan. Kauan on äiti jo maannut maan mullassa. Mutta vieläkin, liki 70 vuoden kuluttua, astuu vanha, yksinäinen kuuromykkä mies sunnuntaiaamuna kirkkoon, kuten ennen äidin rinnalla. Hartaana ja vakavana istuu hän siellä jumalanpalveluksen alusta sen loppuun asti. Ei hän osaa kiittää Jumalaa virren sävelillä kuten toiset, sillä hän on mykkä. Mutta varmasti tulee hänen sielunsa kosketukseen hyvän Jumalan kanssa pyhässä Herran huoneessa. Miksi hän muutoin sinne kulkisi joka sun-

URHEILUOSASTO

K.U.L:n NELJÄS LIITTOKOKOUS 26. 3. 1932

Kuten aikoinaan K.m lehdissä oli ilmoitettu, alkoi urheiluväkemme neljäs liittokokous Pääsiäislauvantaina klo 14 puheenjohtajan ja sihteerin toimittamalla valtakirjain tarkastuksella. Tällöin todettiin saapuneiksi edustajia liiton 8:sta toimestaolevasta haaraosastosta. Vain Pietarsaari ei ollut edustettuna.

Klo 15 lausui puheenjohtaja Eino Karilas osanottajat tervetulleiksi liittokokoukseen, toivoen, että nyt saisimme yhteisin voimin liittomme ohjatuksi pois niiltä karikkoisilta vesiltä, joille kuluneena vuonna olimme joutuneet niin ettei toiminta ollut tahtonut kunnolla mennä eteen- eikä taaksepäinkään. Hallitushan tarvitsee takanaan jäsenistön tukea, voidakseen rohkeasti työskennellä liiton tarkoituksien toteuttamiseksi.

Liittokokouksen puheenjohtajaksi valittiin vanha urheilija Antti Jokelainen, entinen »Suomen karhu» Helsingistä ja sihteeriksi Elias Savisaari Turusta, jonka jälkeen liiton sihteeri Rurik Pitkänen esitti kertomuksen kolmivuotiselta toimintakaudelta vv. 1929—31 ja rahastonhoitaja Eino Karilas tilit samalta ajalta. Hallituksen poistuttua myönsi kokous tilivelvollisille täydellisen tili- ja vastuuvapauden kuluneelta toimikaudelta.

Puheenjohtajaksi valittiin alkaneeksi kolmivuotiskaudeksi uudelleen avoimella äänestyksellä Eino Karilas. Liittohallitukseen tuli sääntöjen mukaisella lippuäänestyksellä valituksi Antti Jokelainen 24, Rurik Pitkänen 23, Emil Mattila (Kotkasta) 19 ja Martti Mikkolainen 17 äänellä. Varalle tulivat: Sandblom 9, Luomajoki 8 ja Vainola 3 äänellä.

Mainittakoon, että kokouksen edustajain yhteinen äänimäärä oli 27 ääntä.

Tilintarkastajiksi valittiin hrat B. Kaski Turusta ja V. Salovaara Helsingistä, varalle A. Koivunen ja U. Lehtimäki.

Kokouksen pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Aura Eskelinen ja E. Mattila.

Jäsenmaksu päätettiin pysyttää entisellään: 2 mk vuosijäseniltä ja 50 mk vakinaisilta jäseniltä.

Hyväksyttiin liiton sääntöihin liittohallituksen ehdottamat korjaukset, mitkä on ilmoitettava yhdistysrekisteriin. Niistä tärkein on, että kuuluminen N.D.I:n pyyhittiin pois ja merkittiin kuuluttavaksi kansainväliseen olympialaiskomiteaan C.I.S.S.

Päätettiin antaa liittoneuvoston harkittavaksi mahdollisuuksia neuvojan lähettämisestä liiton alaisiin seuroihin ohjaamaan tarpeen mukaan toimihenkilöitä asiain hoidossa, tilinpidossa y.m., suorittamaan tilien tarkastuksia ja sovittelemaan riitaisuuksia.

Päätettiin oikeuttaa vastaisuudessa liiton rata- ja kenttärheilumestaruuskilpailuja toimeenpannessa asianomainen seura, jos niin haluaa, järjestämään ohjelman ulkopuolella kilpailut 110 m aitajuoksussa samaan tapaan kuin uintikin.

Naisten kilpailuohjelma laajennettiin käsittämään 100 m juoksun, pituushypyn ja kuulantyyönnön, joissa lajeissa kilpaillaan ensi kerran kesällä 1932.

Vuoden 1932 rata- ja kenttärheilumestaruuskilpailut päätettiin antaa Tampereen Kuuromykkä-Urheilijain järjestettäväksi 25-vuotisjuhlan sa yhteydessä tulevana kesänä.

Liittoneuvoston kokouksesta tulee selonteko lehtemme seuraavaan numeroon. Siellä käydyt keskustelut ja päätökset ansaitsevat tulla laajemmaltakin tunnetuiksi.

U u t i s h a n k k i j a .

MATKAKIRJE SAKSASTA, TANSKASTA JA RUOTSISTA.

(Jatkoa.)

Matkalla piti Pohjoismaiden kuurojen urheiluliitto kokouksen, jolloin kolmen tunnin kuluessa tehtiin tärkeitä päätöksiä. Nürnbergiin saavuttuamme huomasimme heti, että kaupunki eli olympialaismerkeissä. Asema oli liputettu ja kadut näyttivät juhlallisilta. Asemalla oli meitä vastassa airueita, oppaita, joilla oli suuret kilvet olympialaisilmoituksineen. Eräästä toimistosta asemalla saimme tietää, mihin oli mentävä asumaan kilpailupäivien kuluessa. Kaikki oli järjestetty hyvin ja käytännöllisesti. Eräs nürnbergiläinen kuuro vei meidät suomalaiset meille varattuun asuntoon. Hra Karilas sanoi kirjekortilla tilanneensa erikoishuoneen meille suomalaisille, mutta sellaista emme kuitenkaan saaneet. Asuimme eräässä jonkunverran kosteassa voimistelusalissa kuin missäkin kasarmissa. Siinä oli 100 makuusijaa, joista me suomalaiset valtasimme itsellemme 10 vuo-

(Jatk. s:lta 46.)

nuntaina? Hän on Herran palvelija hänkin, vaikkakin toisella tavalla kuin seurakunnan kuulevat jäsenet. Hänen sydämessään asuva usko kantaa kauniita hedelmiä hänen elämässään ja vaelluksessaan. Kerrotaan esim., että tavatessaan maantiellä tahi muualla juopuneen miehen, ei vanha kuuromyökkä voi mennä hänen ohitseensa varoittamatta hairahnututta. Hän heristää nyrkkiään hoipertelevalle ja viittaa kädellään samalla ylös tai vaaseen päin osoittaakseen, että siellä asuu se Herra, joka syntiä rankaisee. Vaikka hän ei osaakaan sanoilla neuvoa, niin tahtoo hän ilmaista, että Jumala näkee ihmisten erheet ja lankeemukset. Ajattele sitä, tee parannus!

Tämä on vain 70 vuotias, kouluakäymätön kuuromyökkä. Yksi vähimmäistä. Ja kuitenkin suuri, suurempi kuin moni meistä oppineista, jotka joltakin näytämme ja jotka luulemme jotakin olevamme. Hänelle on Herra kerran sanova: »Hyvä on, sinä uskolinen ja hyvä palvelija. Käy Herrasi iloon.»

Aksel H.

detta. Asunnon saatuaamme läksimme hakemaan ruokapaikkaa. Oppaamme vei meidät erääseen halpahintaiseen ravintolaan, jossa sai hyvää ruokaa. Siellä tapasimme pitkän pöydän ääressä tšekkoslovakialaiset urheilijat, jotka näyttivät iloisilta ja reippailta. He kertoivat meille voittaneensa Englannin jalkapallossa. Urheilijain täytyi sitten rientää nukkumaan pitkän, väsyttävän matkan jälkeen.

Samana päivänä illalla pidettiin suuri tervetulijaisjuhla »Künsterhausin» huoneustossa, jossa Nürnbergin pormestari lausui eri kansallisuuksien edustajat tervetulleiksi. Juhlasalia koristi kaikkien kansallisuuksien liput. Useita muitakin puheita pidettiin. Kunkin maan johtaja esitteli joukkueensa. Suomalaiset esitteli hra E. Karilas ja toi urheiluterveiset vapaasta Suomesta, joka oli venäläisen ikeen ravistanut pois päältään. Puheitten jälkeen rupesin minä liikkumaan läsnäolevien kuurojen joukossa ja tulin hyvin toimeen viittomakielellä. Puhuttelin englantilaisia, ranskalaisia, italialaisia, itävaltalaisia, sveitsiläisiä ja unkarilaisia. Eräälle sveitsiläiselle kuuroille lausuin ikäväni sikäläisen ystävämme pastori E. Sutermeisterin kuoleman johdosta. Puoliyön aikaan juhla loppui.

Elokuun 21 p. Ilma oli kylmä ja pilvinen, tuuli jokseenkin kova. Aamulla teimme pienen kävelyretken kaupungille. Oli niin paljon ihmeellistä katseltavaa tässä ikivanhassa eteläsaksalaisessa kaupungissa. Ja jos sinä, lukijani, sattuisit joskus joutumaan tähän merkilliseen kaupunkiin, niin varmaan sanoisit: sitä ei voi sanoin kuvailla, vaan se on omin silmin nähtävä.

Pian olimme taas asuinpaikassa ja eräs saksalainen toveri läksi viemään meitä Stadionille, jossa urheilijamme saivat pehmitellä lihaksiaan. Ajoimme sinne raitiovaunulla, sillä matka sinne on pitkänlainen. Tullesamme Stadionille olivat siellä jo ruotsalaiset ja tanskalaiset täydessä treenaushommassa. Harjoituksen jälkeen menivät urheilijat asuntoihinsa lepäämään, mutta minä jäin vielä Stadionille katselemaan erästä jalkapallo-ottelua. Toinen niistä oli Itävallan ja Ranskan välinen, Itävalta voitti 2—1,

toinen Saksan ja Tsekkoslovakian välinen. Sen voitti Saksa 2—1. Ottelun jälkeen vietimme aikaamme eräässä suuressa huoneustossa ilman mitään ohjelmaa. Siellä oli koolla kuuroja Euroopan kaikista maista. Nimikortteja vaihdettiin ja tuttavuuksia tehtiin.

Elokuun 22 p. Ilma samanlainen kuin eilen. Olimme liikkeellä jo varhain aamulla, sillä koekilpailujen piti alkaa kello 8,15. Kuitenkaan ei otteluja aloitettu määrää aikana, van myöhästyivät noin 1/2 tuntia. 100 m. koejuoksussa oli suomalainen Katainen mukana ja pääsi ensisemifinaaliin. Kaikkien juoksijain oli vaikea päästä alkuun, sillä saksalainen merkinantaja oli kurjan huono, eikä sellainen kuin pohjoismaissa olemme tottuneet. Katainen onnistui hyvin ja pääsi maaliin uudella Suomen kuurojen ennätysajalla. Kaurrelalla oli onneton päivä. Hän oli huonossa kunnossa eikä voinut onnistua kuten me olimme toivoneet. Hän epäonnistui kuulankiekon- ja keihäänheitossa sekä korkeushypyssä. Vikberg onnistui paremmin. Osittain omalla rahallaan oli hän matkustanut Nürnbergiin. Sitä sekä hänen tarmokkuuttaan saamme kiittää siitä, että kunniamme keihäänheitossa pelastui. Sitten seurasi kilpailukokeet uinnissa. Uima-allas oli aivan Stadionin lähellä, 50 mtr. pitkä, jossa 6 uimaria voi yhtäaikaan lähteä liikkeelle. Saksalaiset olivat voitokkaita ja saivat palkinnon toisensa jälkeen. Vain 100 mtr. matkalla voitti Ranska. Saksan kuurot ovat ahkerasti harastaneet uintia pitkät ajat ja ovat siinä hyvin kehittyneet.

Sitten menimme taas Stadionille, eräitä semifinaaleja ja finaaleja oli suoritettava. Kataisen onnistui nyt päästä finaaliin hyvällä ajalla 11,5 100 mtr. P. Valtari sai kotimaahan tuotavaksi hopeamitalin 800 mtr. juoksusta hyvin treenatun tanskalaisen jälkeen. Valtari olisi voittanut koko pelinkin jos hän olisi kiristänyt lopussa kauemmin ja voimakkaammin. 10,000 mtr juoksusta muodostui päivän suurin numero suomalaisen Mölsän ylivoimaisen voiton johdosta. Suomen lippu nousi ensikerran tankoon. Lähtöhetkellä oli Mölsä vähän hermostunut sen tähden että pelätty kilpatoveri, tanskalainen

Knudsen (jonka entinen saavutus on 33 min.) seurasi häntä askel askeleelta. Mölsä hiltjensi usein vauhtiaan toivossa, että tanskalainen juoksisi hänen edelleen. Mutta tanskalainenpa ei taipunutkaan siihen. Näin meni monta sekuntia hukkaan. Jos Mölsä ei olisi välittänyt tanskalaisesta mitään vaan olisi juossut tasaisesti koko ajan, niin olisi hänen aikansa varmaan ollut alle 34 kun se nyt oli 34,11. Juoksun jälkeen kantoivat hänen maamiehensä hänet kultatuolissa pukuhuoneeseen. Hän oli yksi niitä, joille sekä tutut että tuntemattomat osoittivat vilkasta kunnioitustaan. Kaikki suomalaiset onnistuivat sijoittua loppukilpailuihin, jotka suoritettiin sunnuntaina.

Tämän päivän illalla oli ohjelmallinen illtama, johon sisäänpääsy maksoi 50 pfenniä. Ohjelma oli pitkä. Siinä oli 20 numeroa puheita, kertomuksia, naisten ja miesten voimistelunäyte, näytelmiä, pilajuttuja y.m. Sali oli täynnä väkeä. (Jatketaan.)

Tietoja ulkomailta

Ruotsi. Surullinen tapaus sattui Ruotsissa viime helmikuulla. Eräs kuuro työmies hirtti itsensä kun hän oli joutunut työttömäksi. Miehen nimi oli Verner Vivägg. Hän matkusteli työtä etsimässä. Kun hän ei saanut mistään työpaikkaa ja rahaakaan ei ollut, tuli hän hermostuneeksi ja toivottomaksi ja matkusteli rauhattomana jonkun aikaa sinne tänne. Eräänä päivänä matkalla ollessaan junassa meni hän käymälään, pani nahkavyönsä kaulaansa ja hirtti itsensä. Matkustajat löysivät hänet kuolleena käymälästä. Eräältä asemalta saatiin lääkäri tutkimaan kuollutta, mutta ei häntä enää voitu henkiin saada. Vainaja oli ollut siivo ja kunnollinen työmies, mutta oli joutunut kovana pula-aikana työttömäksi eikä ollut toivettakaan saada työtä. Vainajaa jäi katkerasti suremaan vanha äiti sekä veli ja sisar, molemmat kuuroja. Hänet haudattiin kotipaikkakunnalleen. Sikäläinen kuurojenyhdistys oli saattamassa häntä hautaan ja laski kukkia haudalle.

Tanska. Tanskalaisesta kuurojen lehdestä otamme seuraavan uutisen:

Suomalainen vieralu Köpenhaminan kuurojen yhdistyksessä. Niitten monien kuurojen joukossa, jotka viime kesänä matkustivat urheilumiestemme mukana Nürnbergiin oli myös kaksi suomalaista, puusepät Hj. Sandblom Helsingistä ja Ilmari Vuorinen Turusta. Sandblom kävi katsomassa eräitä Saksan kaupunkeja kuurojen kouluja Fredericiassa sekä oleskeli noin 8 päivää Köpenhaminassa. Vuorinen matkusti Saksasta Pariisiin ja Lontooseen, jossa viipyi pari viikkoa. Hän kävi Köpenhaminassa myös. Sandblom oli ruotsinkielinen, Vuorinen suomenkielinen, mutta he ymmärsivät hyvin

tanskalaisia kuuroja ja tanskalaiset heitä. He tustuivat useisiin kuurojen yhdistyksiin ja olivat ihastuneet niihin. He tutkivat yhdistyksen toimintaa ja aikovat toteuttaa omassa maassaan periaatteita, joita näkivät täällä noudatettavan. He olivat säästäneet jo kauan edeltäpäin matkarahoja niin että voivat omalla kustannuksellaan matkustaa näin kauas; he eivät olleet saaneet matka-avustusta keltään. Matkoillaan näkivät he paljon uutta ja opettavaa, ja voivat matkahavainnoillaan varmaankin hyödyttää kohtalotovereitaan tuhansien järvien maassa.»

Tietoja kotimaasta

Jumalanpalveluksia kuuroille pidetään huhtikuulla m.m. seuraavissa paikoissa:

Porissa huhtikuun 24 p:nä ja Tyrväällä huhtikuun 17 p:nä. Muista huhtikuulla pidettävistä kuurojen jumalanpalveluksista ilmoitetaan kirjekorteilla asianomaisille.

»Kuuromyökkäin Joulu». Asiamiespalkinnot viime jouluna myydyistä Kuuromyökkäin joululehdistä ja kautuivat tällä kertaa seuraavasti:

Kaupunkiasiamiehet:

Ensimmäiset palkinnot annetaan asiamies Johannes Leppäselle Mikkelistä, joka myi 800 lehteä, ja Erkki Hirvoselle Joensuusta, myi 330 kpl.

Toiset palkinnot annettiin neiti Ina Nordlundille Porista, myi 300 kpl. ja Aukusti Tuhkaselle Kuopiosta, myi 260 lehteä.

Kolmannet palkinnot neiti Elli Silvanerille Jyväskylältä, myi 200 kpl., ja neiti Liisa Perälälle Vaasasta, myi 200 (100 suomal. ja 100 ruotsal.).

Maalaisasiamiehet:

Ensimmäiset palkinnot saivat Simo Iivonen, Helylä, myi 500 kpl., Nestor Vänni, Hämeenkyrö, 350 kpl.

Toiset palkinnot annetaan neiti Mimmi Vikströmille Viidistä, myi 175 kpl. Vilho Saloselle Nurmijärveltä, myi 150 kpl.

Kolmannet palkinnot annetaan Antti Ojalalle Uudestakylästä, myi 115 kpl. ja Kalle Saloselle Mäntästä, joka myi 100 kpl.

Ruotsinkielisen joululehtemme asiamiehille jakautuivat palkinnot seuraavasti: rouva Ester Stade 325 kpl. Pietarsaari, hra Anton Sjöblom, Hanko, 193 kpl., neiti Alice Vesterlund, Porvoo, 186 kpl.

Maalaisasiamiehet: Einar Gräggas Närpiöstä myi 189 kpl., Anton Hellöre Pietarsaaren maaseurak. myi 160 kpl., Vilhelm Bertils Maksamaasta myi 150 kpl.

Palkintojen suuruus oli: ensimmäinen palkinto 100 mk, toinen 75 ja kolmas 50 mk. Yllämainittujen lisäksi annettiin vielä joitakin ylimääräisiä akkerille ja monivuotisesti uskollisille asiamiehille.

Toimitus kiittää vilpittömästi kaikkia asiamiehiämme siitä, että taas viime jouluksi myivät niin hyvin lehteämme. Tulos ei tosin ole yhtä hyvä, kun ennen, mutta olemme tyytyväisiä siihen, mitä olemme saaneet. Onhan Liitto tilien mukaan saanut joululehdistä voittoa yhteensä noin 19,000 mk, joka käytetään Liiton työn tukemiseksi, lähinnä »Kuuromyökkäinlehtiemme» kustantamiseksi, jotka ilman sitä eivät voisi ilmestyä.

Toimitus.

Viipuri. Viipurin Kuuromyökkäin ompeluseuran vuosikokous pidettiin maaliskuun 10 p:nä 1932. Vuosikokouksen avasi puheenjohtaja rva Saima Tuovinen. Vuosikertomus ja tilit hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin täysi vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi valittiin edelleen yksimielisesti rva Saima Tuovinen. Kokouksen jälkeen johtokunnan keskuudessa valittiin varapuheenjohtajaksi Helmi Kaski, rahastonhoitajaksi rva Saima Tuovinen, sihteeriksi nti Elsa Hussi ja jäsenkirjuriksi nti Elviira Ampuja.

Johtokuntaan tuli rva Lyyli Pykäläinen ja nti Sylvi Järvinen. Tilintarkastajiksi valittiin rva Maju Hanssen ja rva Ida Ollikka. Pöytäkirjantarkastajiksi rva Ida Tuovinen ja nti Alma Waljus.

Pelastusarmeijassa pidettiin kuuroille Jumalanpalvelus viime helmikuun 14 p:nä. Siellä oli Helsingistä luutnantti Meri Kruuse, hän puhui kauniisti ja voimakkaasti Hyvästä Jumalasta sekä esittäen viittomakielellä hengellisiä lauluja. Hänen lämpimään ja miellyttävään puheeseensa ja persoonansa olimme kaikki oikein tyytyväisiä ja kukin lähti kotiinsa iloisella mielellä.

Lappeenranta. Olemme taas rientäneet ajan mukana vuoden eteenpäin. On sen mukana ollut elämässämme sekä iloja että suruja, toisilla enemmän, toisilla vähemmän. Jokainen touhuamme kodissamme omilla askareissamme. Joka kolmas sunnuntai kokoonnumme yhteen Jumalan sanan ympärille.

Kuluneen vuoden toiminta oli yhdistyksessä seuraava:

Vuosikokous pidettiin Lastentarhalla 22 p. helmik. 1931. Vuosikertomus ja tilit hyväksyttiin. Johtokunta jäi entinen.

Liiton vuosikokoukseen Helsinkiin valittiin rouva Lyyli Laitainen.

Johtokunnan kokouksia on ollut ainoastaan 2. Yleisiä kokouksia 14.

Kesäjuhla vietettiin Hytissä Juhana Partasella.

Joulukuun 13 pv. hääjuhla lastentarhalla. Aino ja Juho Hartikainen vihittiin silloin avioliittoon.

Joulujuhla neljäntenä adventtina Lappeen seurakuntatalossa.

Maalisk. 9 pv. kokous Pelastusarmeijassa, jossa puhui neiti Meeri Kruse.

Puhujina juhlissa on ollut rovasti Gummerus, kirkkoherra Kivekäs ja pastori Myyryläinen.

Kaikkissa tilaisuuksissa on puhunut yhdistyksen puheenjohtaja rouva Mandi Tiili.

On ollut virkistävää ja ilahduttavaa kun kuulevat ja kuromyökkä-ystävät tapaavat toisiaan kokouksissa. Samalla olemme saaneet tuenta Jumalan siunausta näissä tilaisuuksissa. Kiitos Jumalalle kuluneesta vuodesta! Lappeenrannassa 13. 3. 1932.

Alina Häkkinen.

40 vuotta täytti maaliskuun 10 p. rva Silja Väisänen o.s. Martikainen, Kuopiossa. Hän on syntynyt Koliilla v. 1892. Rva V. on erittäin pidetty kuopiolaisten kuurojen keskuudessa. Aina on Siljalla vehnäkahvit tarjota vierailleen ja ystävällinen hymy lämmittämässä. Pitkää ikää ja terveyttä toivotamme edelleen Siljalle merkkipäivänään.

Huhtikuun 3 p:nä täytti samoin Jussi Väisänen 40 vuotta. Hän on syntynyt Karttulasella 1892. Jussi Väisänen on tunnettu esimerkiksi kelpaavana, aina iloisena ja vitsikkäänä kuopiolaisten piirissä. Hän on ottanut osaa urheiluseuran toimintaan, ollen useaan otteeseen johtokunnan jäsenenä sekä nykyisin puheenjohtajana. Myös kilpailuihin hän on osallistunut, m.m. viime mestaruuskilpailuihin. Parhaat onnentoivotukset merkkipäivänään saakoon Väisänen Jussi ja pitkä ikää!

Hämeenlinnan kuuromykkä Urheilijat seuran kaulusaskin arpajaiset toimitettiin H.K.U. vuosikokouksen yhteydessä. Arpa lankesi numerolle 108 ja tarkastettaessa huomattiin että sille numerolle oli omistusoikeutensa merkinnyt Hämeenlinnan kuuromykkäin yhdistys. Yhdistys lahjoitti vuorostaan kaulusaskin uudelleen H.K.U seuralle uudelleen arvottavaksi.

Lahden kuurojen yhdistys järjestää helluntai-iltaman toukokuun 15 p:nä kello (6 ip.) ja 16 p:nä klo 12 ap. Lahden lyseolla. Ohjelma on monipuolinen ja hyvä.

Tervetuloa!

Seinäjoen Km. yhdistys järjestää äitien päivän Tuomikylässä Hopiavuoren maanviljelijä N. Hakolan talossa toukokuun 16 p:nä toisena helluntaina alkaen klo 11 ap. ja toivotaan runsaasti osanottoa kuurojen äitien ja yleisön puolelta.

Johtokunta.

Turun Kuuromykkäin Yhdistyksen ala-osasto. Turun Kuuromykkäin Shakkiseuran vuosikokous pidettiin 7 p:nä helmikuuta. Läsnä oli 16 jäsentä. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Armas Vilkki ja sihteriksi Janne Lehtimäki.

Kokous hyväksyttiin lailliseksi vuosikokoukseksi. Seuran vuosikertomus ja tilit hyväksyttiin sellaisenaan.

Mainittakoon siitä tässä seuraavaa:

Shakkiseura, joka on nyt 12-vuotias, on harrastanut yksinomaan Turun shakkiseuran jäsenten kehittämistä.

Shakkiseura on järjestänyt säännöllisesti peli-illoja joka tiistaina ja perjantaina ja lisäksi toiminut 6 johtokunnan kokousta, 4 iltamaa, 1 shakkiottelu jäsenten kesken ja 1 ystävyysottelu Helsingin Kuuromykkäin Shakkikerhon kanssa yksinomaan kirjeenvaihdolla ja tämä ottelu ei ole vielä loppuun suoritettu, vaikka on se alkanut kuluneen vuoden keviättä. Se vie monta kuukautta ja kestää huultavasti tänä vuonna syksyyn tai pidemmälle.

Shakkiseuran kiertopalkinnosta on järjestetty shakkiottelut jäsenten keskuudessa ja siitä se palkinto on ollut Paavo Kedon hallussa 2 kertaa.

Jäsenluku on ollut 20.

Jäsenmaksun suuruus on ollut 5:— mieheltä samoin naiselta.

Shakkiseuran puheenjohtajana on ollut A. Vilkki, varapuheenjohtajana on ollut B. Kaski ja muina jäseninä ovat olleet V. Kallio, L. Lindgren ja J. Lehtimäki.

Tämän tulevaisuudeksi shakkiseuran puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti A. Vilkki, varapuheenjohtajaksi P. Keto ja muiksi jäseniksi valittiin V. Kallio, L. Lindgren ja J. Lehtimäki.

Junan alle jäänyt. Kun Helsingistä Turkuun matkalla ollut postijuna 22. 3. klo 12:n tienoissa päivällä oli saapunut Piikkiön ja Littoisten asemien välille, näkivät veturimiehet erään naisen kulkevan radalla junan kulkusuuntaan. Lukuisista merkinannoista ei ollut minkäänlaista tulosta, jonka vuoksi yritettiin jarruttaa junaa. Nainen oli kuitenkin tällöin jo niin lähellä, että hän joutui junan eteen, jolloin veturi heitti hänet pois radalta. Hän sai niin pahoja sisäisiä vammoja, että kuoli melkein samassa.

Naiselta tavatusta, Sippolan seurakunnasta annetusta papintodistuksesta havaittiin, että hän oli tilanomistajan tytär Wilhelmiina Matintytär Tapola, syntynyt 1875 ja kuuromykkä. Hän oli viimeksi oleskellut Vehmaalla.

Riihimäen kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous pidettiin sunnuntaina maaliskuun 13 p:nä Pohjoispiirin kansakoululla klo 12.

Kokous alettiin puheenjohtajan pitämällä tervehdyspuheella. Sen jälkeen esitettiin kokoukselle vuosikertomus, tilikertomus ja tilintarkastajain lausunto. Kokous hyväksyi ja myönsi johtokunnalle täydellisen vastuuvapauden.

Johtokuntaan tulivat Lauri Vainola, Olga Virtanen, Saara Leimu, Otto Virtanen ja Arvo Leimu. Varalle Akseli Nyberg ja Tauno Siljander.

Sitten johtokunta valitsi keskuudestaan puheenjohtajaksi Arvo Leimun, sihteriksi Saara Leimun ja rahastonhoitajaksi Olga Virtasen. Jäsenmaksujen kantomieheksi Arvo Leimun.

60 vuotta täytti maaliskuun 15 p:nä itsellinen Kalle Koivula (ent. Anttila) Ylöjärven Pengonpohjan kylässä. Hän on rovasti Luoma-vainajan vanhoja oppilaita Jyväskylän kuuromykkäinkoulusta. Kun kodin suuri sisarusparvi, joista kokonaista 5 oli k-mykkä, oli hajaantunut maailmalle, niin hän koulusta päästyään taitavana ja monipuolisena ammattimiehenä rakensi itselleen mökin ja otti kauniilla ja esimerkillisellä tavalla huolehtia ikäkkäistä vanhemmistaan, jotka vasta aivan muutama vuosi sitten kuolivat noin 90-vuotiaana kumpikin. Vanhempiansa kuoleman jälkeen on hän — naimaton kun on — elellyt mökissään rauhallista »poikamiehen» elämää.

Kalle Koivula

Kalle Koivulan tuntevat Tampereen ja lähiseudun kuuromykkät rehdeksi ja vieranvaraiseksi isännäksi monilta hänen luonnonihanalla paikalla sijaitsevalle mökilleen tekemistään kesäisistä retkeilyistään.

Kuvassa näemme Kalle Koivulan kodin, jonka hän itse on hankkinut. Se on rakennettu erittäin kauniille, järvien ympäröimälle paikalle koivumetsän keskelle. Sopiva on sen nimikin — Koivula. Kuvamme on otettu kesällä, jolloin Tampereen kuurot tekivät sinne laivaretken lämpöisenä kesä-sunnuntaina. Hyvin he viihtyivät Koivulassa ja näyttävät niin tyytyväisiltä, että mieli tekee joskus liittyä tamperelaisiin ja mennä viettämään suvisunnuntaita Koivulaan. —

Kalle Koivulan oma koti Ylöjärvellä

Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen Turun paikallisosaston vuosikokous pidettiin helmik. 25. p:nä Turun kuurojenkoulussa. Kokouksen puheenjohtajana toimi opettaja J. K. Palomaa ja sihteerinä maisteri E. Engblom.

Vuosikokoukselle esitetystä kertomuksesta mainitakoon m.m. seuraavaa:

Toimikunta on myöntänyt lainoja kaikkiaan 2,700 mk. ja avustanut erästä köyhää kuuromykkäaleskeä 200 mk. Turun Kuuromykkäinyhdistykselle on annettu omakotirahastoon 1,000 mk. ja Kuuromykkäin Raittiusyhdistykselle 200 mk. sekä köyhien kuuromykkäin jouluillan viettoon 250 mk. Sitäpaitsi on heille jaettu ilmaiseksi »Kuuromykkäin Joulu»-nimistä julkaisua ja Turussa ja Tampereella opettajat N. Helsingiuksen »Opasta raamatunlukijoille».

Keskushallitukselta on paikallisosasto saanut 800 mk. kuuromykkäin raittiustyöhön ja neuvontamatkoihin kuuromykkäin keskuudessa. Neuvontamatkoja on tehnyt opettajat Anna Nyström Kiikkaan, Paraisille ja Somerolle pitäen näissä paikoissa esitelmiä ja hartaushetkiä yhteensä noin 70:lle kuuromykkäille.

Kiitollisuudella myös mainitakoon, että paikallisosasto on saanut nti Nyströmiltä yli 600 mk. omakotirahastoonsa, josta annetaan lainoja kuuromykkäille, kun he hankkivat itselleen oman kodin.

Toimikunta on vuoden kuluessa kokoontunut 10 kertaa ja ovat siihen kuluneet opettaja J. K. Palomaa puheenjohtajana, maisteri E. Engblom varapuheenjohtajana ja sihteerinä ja opettaja Ilmari Lehtinen rahastonhoitajana sekä muina jäseninä rouva S. Engblom, johtaja O. Sundgren ja opettaja U. Kierimo.

Tämän jälkeen esitettiin kokoukselle paikallisosaston rahastot. Paikallisosaston oman rahaston säästö kuluvalle vuodelle teki 14,276 mk. 65 p:ää. Vanhainkodin rahaston säästö oli 275,134 mk. 5 p:ää, omakotirahaston 8,028 mk. 65 p:ää, Tekla Holmströmin rahaston 18,468 mk. 15 p:ää ja H. M. Rekolan rahaston 5,343 mk.

Tilintarkastajain lausuntojen perusteella myönnettiin rahastonhoitajalle tilivapaus kuluneelta vuodelta.

Paikallisosaston toimikuntaan valittiin uudelleen rouva S. Engblom ja opettaja I. Lehtinen sekä tilintarkastajiksi konttoristi K. V. Walli ja johtaja Ilmari Peltonen ja varalle rouva A. Seppälä.

Porin Kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous oli helmik. 21 p:nä Seurakuntatalolla. Tämän kokouksen puheenjohtajaksi valittiin nti Ina Nordlund ja sihteeriksi nti Saima Lehtonen.

Sihteeriksi luki vuosikertomuksen kuluneelta vuodelta.

Yhdistys omistaessaan talon, on pitänyt itselleen pienen huoneen. Vuoden alusta kevääseen on yhdistys toiminut kiitettävän virkeästi, järjestäen iltanviettoja, raamattupiirejä ja 2 kertaa viikossa ompeluseurailtoja. Suurempia kokouksia on pidetty Luth. rukoushuoneella kaksi kertaa viikossa, milloin pitempien, milloin lyhempien ohjelman mukaan.

Rovasti Nyberg kävi 2 kertaa yhdistyksessämme pitämässä hartaushetkiä. Myöskin adjutantti Lönnfors vieraili kaksi kertaa. Viime kerralla pidettiin kokousta Pihlavassa. Ystäviä oli 25 henkeä.

Ompeluseuran töitten myyjäisiä on vuoden varrella pidetty kolme kertaa. Tuloja yhteensä 5,303:10.

Yhdistys on saanut Porin kaupungilta ja maaseurakunnalta 5,000 mk., Porin kaupungin valtuustolta 5,000 mk., Kuuromykkäin keskushallitukselta oman kodin hyväksi 1,000 mk., herra Luhtilta 100 mk. k.m. lapsien hoitoa varten. Näistä lahjoituksista mainitsemme kiitollisuudella.

Viime keväänä toukok. 1 p:västä on yhdistys saanut maaherralta luvan vuoden aikana myydä 10,000 kpl. kukkia, 1 mk. kpl. kodin hyväksi. 8,400 kpl. on jo myyty.

Syysk. yhd. talossa vuokrattiin pieni huoneemme, meidän oli näin ollen vähennettävä kokoontumistilaisuutta. Ompeluseurailtoja pidettiin vuoroon jäsenien luona.

Toimivuoden varrella yhd. on antanut hätäapu-töitä työttömille kuuroille. Naisille sukan-kutomista ja esiliinan ompelamista. Edellisestä on maksettu 10 mk. parilta ja esiliinan ompelemisesta 3 mk. kpl. Miehillä on annettu puusepän töitä, siitä on maksettu arvon mukaan. He ovat tästä avusta saaneet ansaituksi välttämättömän elatuksensa.

Lesken roppo rahastossa on 603:95.

Yhd. tili näyttää säästöä edelliseltä vuodelta 414:25, tuloja 32,942:40, menoja 32,634:45, ja säästöä kuluvalle vuodelle 722:20.

Jäsenluku on 37 henkeä. Yhd. jäsenmaksu 10:—, K.m. Liiton jäseniä väkinaisia 23 ja vuosijäseniä 17.

Yhd. puheenjohtajana on ollut nti Ina Nordlund, varapuheenj. rva Sandra Ekblom, sihteerinä rva Helga Hurttila, rahastonhoitajana nti Ina Nordlund ja johtokunnan muina jäseninä ovat olleet hrat Artturi Eliasson, Kalle Hurttila ja Uno Langén, tilintarkastajina rva Bertta Rehnström ja nti Viktoria Nordlund.

Luettuaan vuosikertomuksen, esitettiin kokoukselle yhdistyksen tilit ja myönnettiin tilintarkastajain lausunnon perusteella asianomaisille vastuuvapaus kuluneelta vuodelta.

Kuluvaksi vuodeksi valittiin yksimielisesti yhdistyksen puheenjohtajaksi nti Ina Nordlund ja varapuheenjoht. rva Sandra Ekblom, sihteeriksi valittiin entisen sihteerin sairauden tähden nti Saima Lehtonen. Jäsenmaksujen kantajaksi samoin herra Anselm Heiniluoma. Johtokuntaan valittiin Artturi Eliasson, Kalle Hurttila, Uno Langén, rva Rosa Knuuttila, varalle Hulda Kanerva. Tilintarkastajiksi rva Bertta Rehnström ja nti Viktoria Nordlund.

Edustajiksi Liiton vuosikokoukseen valittiin rva Hulda Kanerva, varalle Uno Langén.

Kulunut vuosi yhdistyksemme toiminnassa oli ihmeellisen rikas Jumalan siunauksesta. Vaikeasta ajasta huolimatta on yhdistyksen talon velka huomattavasti vähentynyt. Siitä kiitos taivaalliselle Isälle ja myöskin kiitos lämminsydämisille lahjoittajille. Yhd. puheenjohtaja kiitti osanottajia uhrautuvasta työstä yhd. hyväksi ja pyysi muistuttamaan mieleemme: »Ettemme milloinkaan unohtaisi, mitä hyvää Jumala on meille tehnyt» viimein lopetti kokouksen rukouksella.

Hyvä, uskollinen ystävämme, neiti

VILHELMIINA TAPOLA

synt. 1. 5. 1875 Myllykoskella, kuoli Turussa 22. 3. 1932. Hertaista Miina-tätiä kanssamme syvästi surevat sisar perheineen laaja sukulais- ja tuttavapiiri.

Aili ja Väinö Sihvola.

Kaija, Vaito ja Pauli.

Herran tahto parhain ain', hiljaa vain!